

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

109
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Pratno pošte

19-05-2016

Predano za poštu čim prije moguće 20
POŠTA _____ P
Broj primjeraka _____ priloga
Sadržaj _____ KM

65. PŽ-2819/16-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TENIS KLUB SPLIT, OIB 86720612552, Split, Put Firula 18, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-484/15 od 29. ožujka 2016., u sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2016.

riješio je

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-484/15 od 29. ožujka 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-484/15 od 29. ožujka 2016. pozvani su vjerovnici i sve druge osobe koje imaju pravni interes za redovnim provođenjem stečajnog postupka nad dužnikom Tenis klub Split, Split, da u roku od 15 dana nakon proteka osmog dana od objave tog poziva na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, solidarno predjume iznos od 20.000,00 kn za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka (točka I. izreke) i određeno da će sud donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka, ako pozvane osobe ne predjume traženi iznos (točka II. izreke).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio dužnik po svom privremenom zakonskom zastupniku Anti Ledenku ne navodeći žalbene razloge. U žalbi u bitnom navodi da mu nije omogućeno ravnopravno sudjelovanje u stečajnom postupku u pogledu utvrđivanja i osporavanja činjenica iz izvješća o gospodarskom položaju dužnika od 14. prosinca 2015., jer nije u posjedu vjerodostojne poslovne dokumentacije, dok je blokada računa dužnika provedena na temelju rješenja o ovrsi Porezne uprave za dug koji je u cijelosti ili u najvećem dijelu otišao u zastaru, da dužnik vodi spor radi utvrđivanja prava vlasništva nad imovinom

koja je u posjedu dužnika, a nije evidentirana u poslovnim knjigama. Žalitelj dalje navodi da u poslovnim knjigama nije evidentirana ni „imovinska šteta“, kao ni tražbina iz imovinskopravnog zahtjeva istaknutog u kaznenom postupku koji se vodi pred Županijskim sudom u Šibeniku, jer postoji sumnja da je u poslovanju dužnika učinjena znatna šteta. Zaključno, žalitelj navodi da je otvaranje i istovremeno zatvaranje stečajnog postupka sudjelovanje u kriminalu, te da bi prihvatljivo rješenje bilo odobriti pristupanje dugu i obustaviti stečajni postupak, jer dužnik ima potencijala i kapacitet brenda grada Splita, kao klub Gorana Ivaniševića i Marija Ančića. Predlaže odbiti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka jer se situacija za vjerovnike (radnike dužnika) ne mijenja s obzirom na to da svoje tražbine mogu namiriti u ovršnom ili nekom drugom postupku.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) koji se na temelju odredbe članka 441. tog Zakona primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja pored ostalog stoji kako je prvostupanjski sud odbio prijedlog dužnika za odgodom ročišta kako bi se utvrdilo „stvarno stanje duga“ i „sve relevantne činjenice“, kao neosnovan i usmjeren na odugovlačenje postupka, kao i prijedlog za razrješenje privremene stečajne upraviteljice. S druge strane iz rezultata prethodnog postupka i izvješća privremene stečajne upraviteljice proizlazi da dužnik nema imovine koja bi ušla u stečajnu masu i iz koje bi se mogli namiriti barem troškovi stečajnog postupka, pa su ispunjeni uvjeti za istovremeno otvorenje i zaključenje stečajnog postupka. Stoga je, postupajući po odredbi članka 132. Stečajnog zakona, prije donošenja rješenja o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka donio pobijano rješenje, s tim da je visinu predujma odredio uzimajući u obzir već nastale troškove i one koji bi mogli nastati u ovom postupku.

Prema odredbi članka 132. stavka 1. Stečajnog zakona, ako prije otvaranja stečajnoga postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnoga postupka da u roku od 15 dana uplate predujam za namirenje troškova prethodnoga i otvorenoga stečajnog postupka, a prema stavku 2. toga članka ako te osobe ne predujme traženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka.

Iz sadržaja žalbe proizlazi da žalitelj zapravo osporava buduću odluku suda o otvaranju stečajnog postupka, smatrajući da za to nisu ispunjene zakonske pretpostavke jer dužnik ima imovinu i potencijal za daljnji nastavak svog rada. Međutim, u prethodnom postupku sud je utvrdio da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela ovlaštena

osoba i da postoji nesposobnost za plaćanje kao jedan od stečajnih razloga (članak 109. stavak 2. Stečajnog zakona). Kada se ispune te pretpostavke, sud donosi rješenje o otvaranju stečajnog postupka i postupak dalje vodi po službenoj dužnosti.

Pitanje ima li dužnik imovinu koja bi ušla u stečajnu masu, barem u visini troškova stečajnog postupka, utječe samo na to hoće li stečajni sud donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka na temelju odredbe članka 128. Stečajnog zakona i nakon toga provesti stečajni postupak, koji će se opet okončati donošenjem rješenja o zaključenju stečajnog postupka, ili će pak, istovremeno s rješenjem o otvaranju stečajnog postupka donijeti i rješenje o zaključenju tog postupka na temelju odredbe članka 132. Stečajnog zakona zbog toga što imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti.

Nadalje, iz žalbenih navoda nije jasno kako to žalitelj smatra da bi sud trebao odobriti pristupanje dugu i obustaviti stečajni postupak, kad iz podataka u spisu proizlazi da pristupanje dugu nitko nije predložio odnosno nijedna osoba nije dala izjavu o tome.

Neosnovana je i tvrdnja žalitelja da odbijanje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka neće utjecati na prava predlagatelja-radnika dužnika odnosno da oni svoja prava mogu ostvariti u ovršnom postupku. Ovo prije svega, zato što je radnik dužnika Nikola Suča, podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka upravo zato što svoju tražbinu (isplatu plaće) nije mogao ostvariti.

Prema tome, svojim žalbenim navodima, žalitelj nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, pa je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a, u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

U Zagrebu 3. svibnja 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DUBRAVKA MATAS, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

